

KENKÄRISTEILY - METSÄSTYSRETKI TUKHOLMAAN

Perjantaina 3.9. neljän hengen seurue tapaa toisensa ravintolassa, joka liikkuu noin 150 km/h kohti Helsinkiä. Kuulumisia vaihdetaan ja kanssamatkustajille selviää nopeasti, että tällä porukalla on nauru herkässä. Huumorin ja jutustelun lomassa vaihdetaan myös mielipiteitä yhdistyksen WWW-sivulista ja niiden kehittämisestä.

Hieman myöhemmin samana iltapäivänä huomiota herättävä joukko alkaa kerääntyä Helsingin sataman Viking Linen terminaaliin. Matkanjohtajamme Elise jakaa ammattilaisen ottein saapujia hyttikunttiin ja saa lähtijöiden odotukset korkealle jakamalla jokaiselle luettelon Tukholman ostospaikoista.

Hyttiavaimet kädessään joukko hajaantuu MS Mariellan käytäville. Elise on onnistunut täyttämään hytit niin, että jokaiseen majoittuu keskimäärin normaalikokoista porukkaa. Kun tavaroita on hieman purettu, hallituksen jäsenet suuntaavat kokoustiloihin ja muille jää aikaa tutustua laivaan ja lepäillä varastoon iltaa varten.

Kokouksen päätyttyä äärimmilleen ärsytettyä nälkää poistetaan seisovan pöydän herkuilla. Herkuttelun jälkeen kukin poistuu iltarientoihinsa, kuka karaokeen, kuka tanssilattialle ja niin edelleen. Yhteistä illan tapahtumille on, että hauskaa pidetään ja taas muutama uusi ihminen on tietoinen yhdistyksestämme ja sen toiminnasta ja tavoitteista!

Seuraavana aamuna iloiset risteilijämme kerääntyvät Tukholman satamaan enemmän

tai vähemmän levänneinä. Kun porukka on ikuistettu ryhmäkuvan muodossa, on aika ottaa selvää, mitä Tukholman yrittäjillä on meille tarjota. Pieniä ja isoja kenkiä tarjoavat kauppiat vielä tässä vaiheessa osaa arvata tulevia tapahtumia...

Muutamia tunteja myöhemmin MS Mariellan käytävillä alkaa kuulua ihastuneita huokauksia ja innostunutta puheen sorinaa. Yhdistyksemme jäsenet ovat alkaneet palata laivalle ja innostuneina esittelevät matkan saalistaan muille. Ilo on ylimmällä, kun lähes jokainen matkalainen on löytänyt sopivat ja mieleiset jalkineet - tai parhaassa tapauksessa jopa useammat.

Ostoksistaan hyvillä mielin seurueemme viettää mukavaa iltaa paluumatkalla Suomeen. Toiset vetäytyvät kenkä-metsästyksen uuvuttamina lepäämään, mutta toiset tuntuvat saaneen uutta energiaa uusista kengistään ja suuntaavat jälleen karaokeen ja tanssilattialle. Seuraavana aamuna Helsingin satamassa tosin voidaan havaita, että uusien kenkien tuottama energia on käytetty lähes viimeiseen pisaraan edellisenä iltana ja väsymys on vallannut myös innokkaimmat juhlijat.

Kotimatalla sama neljän hengen seurueemme muistelee onnistunutta Tukholman matkaa ja sen kommelluksia vedet silmissä nauraen - tämä reissu pitää ehdottomasti ottaa uusiksi!

"onnellinen uuden kenkäparin omistaja"

KANSA OTTAA KANTAA

LEHDESSÄ 2/1999 PIENIKOKOISILLE
NAISJÄSENILLE SUUNNATUN
KIRJOITUKSEN POHJALTA

Voisiko lehteen laittaa pienen "tilaston" siitä, paljonko on pienikokoisia naisjäseniä? Jos saisi vielä maantieteellisen sijainnin, esim. suurin piirtein vanhan lääninjoon mukaan. Olisi mielenkiintoista saada nämä tiedot, sillä varmasti on vielä paljon mittoihin mahtuvia, jotka kelpaisivat jäseniksi. Minusta ainakin näyttää, että alle 160 cm pitkiä naisia on aika paljon, vaikka kaikilla ei olekaan kengän koon suhteen ongelmia, vaatteiden koon suhteen sitäkin enemmän.

Itse olen lyhyt (158) ja hoikka, 38 v. nainen. Vaateongelmia on ollut nuoresta asti. Näin pienelle (yläosa 30-32, alaosa 34) ei löydy valmisvaatteita kuin lastenosastolta, mutta kuka haluaa vielä aikuisenakin pukeutua lasten tai varhaisnuorten muodin mukaan?

Onneksi on keksitty farkut ja muu farkkutyylinen pukeutuminen, joka sopii aina iästä ja tilanteesta riippumatta. Itse kaipaan nuorekkaita aikuisten vaatteita, täti- ja jakkupukutyyli ei sovi minulle. Haluan siis saada vaatteita, jotka käyvät arkeen mutta ovat vähän "siistimpiä" eli tarvittaessa sopivia myös pikku juhlaan.

Koska pienikokoisetkaan ihmiset eivät asu kaikki samalla paikkakunnalla, ja ostosmatka jo Keski-Suomesta Etelä-Suomen kaupunkeihin on autottomalle ihmiselle vaivalloinen ja kalliskin, niin jonkinlainen postimyynti näissä vaateasioissa palvelisi parhaiten.

Mitoituksella 150-160 cm koosta 32 alkaen löytyisi varmasti ainakin naapurimaat mukaan otettuina tarpeeksi asiakaskuntaa. Tyyliltään vaatteet voisivat olla nuorekkaita, ei kuitenkaan pintamuotia.

Olisiko tämä mahdollon ajatus, sen vaatetusalan ammattilaiset ja markkinointi-ammattilaiset tietänevät parhaiten.

Erikokoisten messut ovat hyvä toimintatapa. Itse en uskaltanut ensimmäisille messuille tulla, mutta seuraaville tulen vaikka "pää kainalossa" ja tosi ostajana!

IKUINEN FARKKUTYTÖ

KENKÄRISTEILYTUNNELMIA

Kuulin kahden, iloisella "kenkäristeilyllä" olevan keskustelewn: "Kyllä tämä on kamala kohtalo, ajattele nyt. Me joudumme matkustamaan pois kotimaastamme saadaksemme hankituksi sellaista tavallista kulutustavaraa kuin kengät. Eikö tämä ole ihan hirveetä!" Siihen toinen: "Kuule, ajatteles nyt. Ne toiset ihmiset, jotka ostavat tuosta vaan lähimmästä kenkäkaupasta kengät, eivät koskaan saa kokea sitä mitä me. Niille kenkien ostaminen on vain yksi arkinen tapahtuma, mitätön, tavallinen. Me saamme kokea suuren ilon, suoranaisten onnistumisen hurmion, harvinaisen ja ainutlaatuisen. Olemme vihdoinkin löytäneet kengät, joita olemme etsineet jopa monta vuotta. Kaupassa kuulin erään huudahtavan, että näitä, juuri ostamia kenkiä hän oli etsinyt neljä vuotta. Kuinka etuoikeutettuja olemmekaan tämän suuren ilon kokiessamme! Ajatellaan positiivisesti!" Ja sitten vielä päälle naurut koko joukolla.

MUKANA OLLUT

KENKÄOSTOKSILLA

Olen taas kesän mittaan etsiskellyt sopivia työjalkineita. Turhaan. Maaseutukierroksen jälkeen olin kesällä käymässä Helsingissä ja yritin ostaa kenkiä. Menin ensin Stokkan miesten kenkäosastolle, jossa olikin juuri toivomani malli: vetoketjulla varustetut nilkkurit. Sopivaa kokoa en kuitenkaan löytänyt. Itsepalvelunumeroiden avulla näin, että kengät loppuivat yleensä kokoon 47. Olisin tarvinnut noin kokoa 50. Olisiko jostakin tiskin alta löytynyt sopivaa kokoa, en tiedä, illan suussa myyjät olivat joko niin rasittuneita, että heillä riitti energiaa vain asiakkaiden väistelyyn ja keskinäiseen informaation vaihtoon.

Kävin sitten Kallion miestenvaatetusliikkeessä Albertinkatu 46:ssa. Palvelu oli erinomaista, mutta sopivia kenkiä ei löytynyt. Ystävällinen myyjä nouti kellari-varastosta vetoketjuiset talvikengät. En kuitenkaan ostanut niitä, sillä ne ovat kesäkäyttöön liian lämpimät, ja sitäpaitsi olin viime talvena ostanut juuri samanlaiset kengät tästä samaisesta paikasta.